

Misterul punctului din cerc

Carmen

În fiecare primăvară-ncerc
Să nu mai fiu un punct din cerc
Să-mi văd de viața mea de om,
Să-mi pun în ceai un pic de rom.

Dar nu m-abțin, nu reușesc,
În jurul meu să tot privesc
Cum crengi golașe gri închis
La capete s-au cam deschis.

Iar la urechi îmi tot ajung
Triluri și cântece ce-mi ung
A sufletului coarde-ntinse
Ce de-o vibrație-s cuprinse.

Iar vânticelul cald și blând
Îmi mângâie obrazul când
Raze de soare scaldă cerul
Iar punctu-nchide-n el misterul.

Și mă transform încet în mugur
Sunt trilul păsării și-i sigur
Că sunt o undă de lumină
Și vânticel și nu am vină
Că-i primăvară și-i divină!